תלמוד בבלי מסכת יומא דף סו עמוד ב

משנה. מיקירי ירושלים היו מלוין אותו עד סוכה הראשונה. עשר סוכות מירושלים ועד צוק

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סז עמוד א

ומלוין אותו מסוכה לסוכה, חוץ מאחרון שבהן שאינו מגיע עמו לצוק, אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו. מה היה עושה? חולק לשון של זהורית, חציו קשור בסלע וחציו קשור בין שני קרניו. ודחפו לאחוריו, והוא מתגלגל ויורד. ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים. בא וישב לו תחת סוכה אחרונה עד שתחשך.

לא היה מגיע למחצית ההר. איבעיא להו: אותן אברים מה הן בהנאה? רב ושמואל, חד אמר: מותרין, וחד אמר: אסורין.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סז עמוד ב

אמר רבא: מסתברא כמאן דאמר מותרין, לא אמרה תורה שלח לתקלה.

תנו רבנן: +ויקרא יח+ את משפטי תעשו - דברים שאלמלא (לא) נכתבו דין הוא שיכתבו, ואלו הן: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, וברכת השם. ואת חקתי תשמרו - דברים שהשטן ואומות העולם משיבים עליהן, ואלו הן: אכילת חזיר, ולבישת שעטנז, וחליצת יבמה, וטהרת מצורע, ושעיר המשתלח. ושמא תאמר מעשה תוהו הם - תלמוד לומר +ויקרא יח+ אני ה' - אני ה' חקקתיו, ואין לך רשות להרהר בהן.